

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCXIX. Adultera venefica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

traham, utri voluero. Interim similes estis, eandem causam habetis. Non magis ego de vobis judicare possum, quam patronus vester.

CCCXIX.

Adultera venefica.

Qui uxorem adulterii ream detulerat, dixit communem filium testem fore. Inter moras judicii adolescens, ambiguis signis cruditatis & veneni, decessit. Vult maritus agere cum uxore beneficio: illa postulat, ut præferatur judicium adulterii.

DECLAMATIO.

Antequam criminum facimus comparationem, sic agere possum. Veneficii accuso: responde. occisum à te filium dico: defende. Sint paria, quæ objicio, non possunt uno judicio cognosci: æquum est ream respondere ad id, quod objicitur. Puta omittere me, quod antea objecerim; non perseverare in eo, propter quod detuli: ¹ de vita cogitari æquum est, de majore quæri prius. Postea dicam ex qua dissidentia præferri judicium adulterii velit: interim duo crimina apud vos proponuntur, adulterium, & parricidium: de utro prius cognosci oportet? ² hoc inæquum est sceleris gravissimi, sceleris atrocissimi dilationem impetrari, quia & adultera est? Si nihil illi ante objecisset, continuo rationem redderet: quoniam ad parricidium, prioris criminis dissidentia, venit, huc trahitur, propter quod occidit filium. Ab hac occisum esse dico: quamdiu judices finitis hoc esse dubium? vivit interim in civitate, inter nos est foemina inter prodigia numeranda, implet numerum civitatis: & vivit, dum bis rea sit: præsertim in hac civitate, in qua judicia diu differuntur. De me uti que

¹ *De vita cogitavi, æquum est, de majore quæri prius.] Quidam apud Ærodium:*

de vita cognosci, de morte quæri prius æquum est. Ego illud, de vita cogitari æquum est, non mutem. Significat, quod clarius postea, & se suæ metuere. Dein

scripserim: de majore re quæri prius.

Idem.

² *Hoc inæquum est.] Thaddæus: hoc mea æquum sceleris. Ærodius: Hoc ne à vobis æquum est sceleris. Lege: Hoc inæquum, sceleris gravissimi. Idem.*

que mirari non potestis, si omnes moras odi, omnes dilatationes: liceat vindicare filium, dum vivo; ¹ antequam ad accusatorem transeat à teste. An hoc æquum, hoc cuiquam vestrum justum videri potest, ut censeatis adulterium esse inter crimina, parricidium inter maledicta? ² causam dicere adulterii volo: hoc est, periit ille testis. Mihi autem vacat hoc tempore curam agere lectuli mei? flens & orbus querar, quod uxor mea alium amaverit, alium mihi prætulerit? Ego ne priore quidem tempore istud crimen ³ ad judicem perduxisse, nisi quod sciebat filius meus. ⁴ Si amississe tantum optimum juvenem, excusat tamen omnibus aliis causis renuntiarem. Verum confitendum est, Ego occidi, ego qui palam nominavi: qui omnem judicii prioris fiduciam in hoc esse confessus sum. Tua porro quid interest? Uttere hoc argumento: Quod tibi objicere adulterium noluit. ⁵ Pone hoc inter præjudicia

¹ Antequam ab accusatore transeat ad testimoniū.] Hoc est, Dum vivo, malum filium vindicare, & extraordinariam ream parricidii agere, delata hac prius, licet tempore posterior sit, accusatione: ne si demum (inquit) ab accusatore me & uxorem adulterii postulante, ad filium qui testis futurus erat, tantique parricidii questionem ordine transeat, crepto adulterii teste, & causa ideo sepius ampliata, si interim moriar, pereat parricidii judicium. In summa, pater hic postulat, ut quemadmodum causis de vi, aliisque ob conjunctionem, primus agendi locus extra ordinem constitutus erat, et si post multas alias delatae essent: ita prior hic sit parricidii quam adulterii cognitio, hoc maxime, quod parricidium propter adulterium commissum est, & quia caute uxor præferri judicium adulterii desiderat, sibi conscientia futuram hanc sine teste accusationem: in qua, si ex vetere consuetudine (de qua Cicero pro Cæcina) ea mora adhibetur, quæ in omnibus aliis solet criminalibus causis, fore interim speret,

ut moriatur accusator. Ex his aperta est eorum quæ sequuntur interpretatio, Causam dicere adulterii volo: hoc est, periit ille testis. Ærodius. Antequam ad accusatorem transeat à teste.] Ita & Thadæus. Sensus: antequam me quoque veneno tollat mulier, ut filium. Ideo dixerat ante: Cogitari de vita æquum est. Fallitur Ærodius, qui, ab accusatore transeat ad testimoniū. Gronovius.

² Causam dicere adulterii volo.] Tu mulier dicis: Causam dicere adulterii volo. Hoc perinde est, quasi insultes mihi, & dicas: periit ille testis tibi unicus: jam damnare me non potes. Idem.

³ Ad judicem perduxisse.] Diffimulasse hanc injuriam, vel intra privatos parietes vindicasse ex legibus Romani & Numæ. Ærodius.

⁴ Si amississe tamen optimum juvenem.] Vide an ita qualitercumque restituvi possit, Si a ta. op. juvenem ex alia causa quam tua, omnibus, &c. Idem.

⁵ Pone hic interpres indicia accusatoris.] Verbum, interpres, in textum, è margine traductum est: sunt enim vera

cia accusationis. Dum ego ago meo judicio, dic legem, qua vindicari potest utrumque. Nempe hoc inter alia dictum est, Quam causam dandi veneni filio meo habui? adultera non eram. ¹ Illic videbimus, illic reddemus rationem. Nec te hoc fefellit. Sed naturalis improbis hominibus dilationis est cupiditas: hic infamiæ vides poenam. Quid autem fama ad te, aut opinio? Sed occurruunt illæ cogitationes. Quæretur de adulterio, & quæretur diu, & extrahet judicium, sicut adhuc extrahit, ut sequatur adulterii poenam alia subscriptio, alii judices, & alia sortitionis fortuna. Interim, ut nihil artes valeant, multum fata possunt: multum citra scelus quoque impedimenti per se ipsa mortalitas affert. Ut nihil profit, vixero: & tamen, quod mihi vita ipsa jucundius est, tamdiu superstes testi vixero.

CCCXX.

Multati socius.

SOCIORUM COMMUNIA SINT DAMNA ET LUCRA. Ex duobus sociis alter in civitate erat, alter peregre. Cum bello laboret civitas, decrevit ut intra certum diem reverterentur qui absent: qui non venisset multaretur publicatione bonorum. Exacta est pars à præsente negotiatore absentis. Reversus ille partem petit reliquorum bonorum.

SERMO.

Sæpe vobis dixi, quomodo ad inveniendum statum facillime perveniretis. qui sint, omnes novistis. Primum singulos repetite: sublati

vera hæc non declamantis, sed interpretis, ut alia pleraque, que latiore intervallo adnotavimus. Filum igitur orationis, ut brevior sit, Quintilianus interrupit, & locos duntaxat discipulis ostendit. hic affectus (inquit) movere oportet: eo uti argumento: talia hic apponere: narrandis indiciis hujus accusationis, ita quodammodo exordiri, Dum ego ago meo judicio: dum legem recito qua vindicari potest adulterium: vel, dum cito testimoniū vindicare aut judicare potest utrumque, & patrem & matrem videli-

cet, ream alteram, accusatorem alterum, &c. reliqua persequentur ex themate discipuli, hoc modo: *Dum ego ago, &c. cum solus filius testis esset, inter moras adolescentis ambiguis signis cruditatis & veneni moritur.* hunc locum ita, ut possum, elucido. si quis quid melius habeat, afferat. *Idem.*

I Cui debemus, illic reddemus rationem.]
Apud Quæstorem adulterii, queremus illud, an adultera fueris: hic vero non debemus, ubi de parricidio queritur. *Idem.*